

FOLKFÖRSÖRJNINGSMINISTERIETS PUBLIKATIONER N:o II.

BRÄNSLEBESPARING VID ELDNING

HELSINGFORS 1943

FOLKFÖRSÖRJNINGSMINISTERIETS PUBLIKATIONER N:o II.

BRÄNSLEBESPARING VID ELDNING

HELSINGFORS 1943

Bränslebesparing vid eldning.

Den största sparsamhet i användningen av bränsle är ovillkorligen av nöden i synnerhet under innevarande uppvärmningsperiod. De personer, som ha ansvaret för skötseln av pannanläggningar och fastigheter i här berörda avseende, böra ofördröjligen skrida till av saken påkallade åtgärder. Å ena sidan måste det tillses, att värmealstringen i pannor och ugnar sker så ekonomiskt som möjligt, å andra sidan bör behovet av uppvärmning minskas genom ändamålsenliga åtgärder.

Anvisningar för centralvärmeanläggningar.

Förutom de allmänna föreskrifterna angående eldning böra följande omständigheter särskilt beaktas.

Pannrummet:

1) Pannornas eldyta och eldstäder böra rengöras med särskild omsorg och rengöringen bör verkställas så ofta, att eldytorna alltid äro rena.

2) Pannornas rökspjäll böra rengöras väl, så att spjällen röra sig lätt i sina ramar. Rökspjället bör med tillhjälp av motvikt balansera i varje läge.

3) Packningarna i alla otäta rengöringsluckor böra förnyas (vanligen 3 mm asbestskivor). Varje i pannorna förekommande luftläcka bör uppsökas och noggrant tätas.

4) Pantermometrar, som gått sönder, böra förnyas och maskinolja hållas i termometerhylsorna.

5) Avstängningsventilerna på återgångsledningarna och rökspjällen böra hållas slutna i de pannor, som icke äro i drift.

Rörledningen:

1) Läckor i rörledningen böra genast repareras.

2) Söndriga rörisoleringar böra repareras.

Eldning med ved.

Vid eldning av gjutjärnspannor med ved är följande att iakttaga:

1) Rosten bör vara av lagom längd för den ved som användes. Om detta ej är fallet, bör rosten i fall av behov göras kortare med tillhjälp av eldfasta tegelstenar eller, om rosten är allt för kort, veden kapas till motsvarande längd. Den fria rostyten bör dock vara c:a 10 cm längre än veden.

2) Ny påfyllning av ved sker senast så snart den förra satsen brunnit ned och förkolnat. Före påfyllningen bör det lager av eldbränder, som bildats i bakre delen av rosten, jämnas genom att bränderna dragas i riktning mot främre ändan av rosten. Vedpåfyllningen bör på sin höjd nå upp till nedre kanten av eldstadsluckan. Påfyllningen av ved bör utföras så att vid inradningen i eldstaden vedklabbarnas ändar vidröra framgavelns inre yta. Björkved radas med näversidan nedåt.

3) För att förbränningen skall ge gott resultat bör veden vara så torr som möjligt. Om enbart färsk och våt ved står till förfogande, synes björkved ge bättre resultat än barrved. Om enbart färsk och fuktig barrved finns till hands, är dess användning i centralvärmepannor förenad med stora svårigheter. Därvid kan man förfara så att några torra vedklabbar (helst björkved) radas in på lämpligt sätt mellan barrveden. Medan de torra klabbarna brinna, torka de våta så pass mycket, att de småningom taga eld. Draget bör givetvis vara något kraftigare vid eldning med färsk, våt ved. Om man samtidigt har tillgång till lika stora mängder torr som färsk och fuktig ved, vilka mängder lagrats för en längre tids förbrukning, bör den torra veden, som i mindre utsträckning går åt, brännas först, men samtidigt bör man sträva till att torka den fuktiga veden genom att i pannrummet lägga upp så mycket av denna som man kan lagra där. I den mån den fuktiga veden torkar, användes den som bränsle.

4) Draget bör under 5—10 min. tid efter påfyllningen vara starkt och dragluckan framför pannan hållas öppen, därefter regleras rökspjället och dragluckan enligt värmebehovet.

5) Om allt för mycken värme utvecklas, må antalet pannor, som äro i bruk, minskas. Om detta ej låter sig göra — om enbart en panna är i bruk — övergår man till intermittent eldning d. v. s. eldstaden fylles med ved, som enligt de i punkt 4 givna anvisningarna brännes till slut, varefter spjället stängas. Vid varmt väder eldas på detta

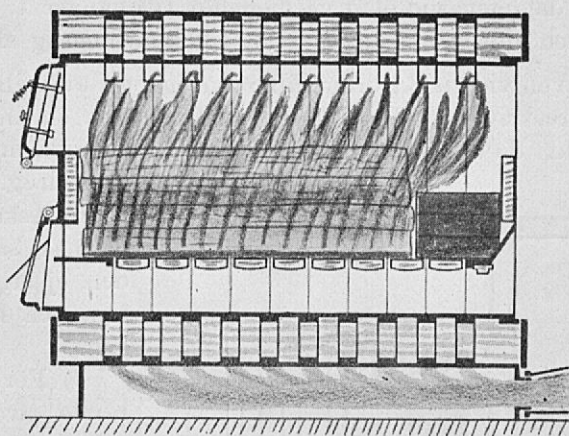

Fig. 1. Rätt placerad rostbetäckning vid vedeldning
(längdsnitt).

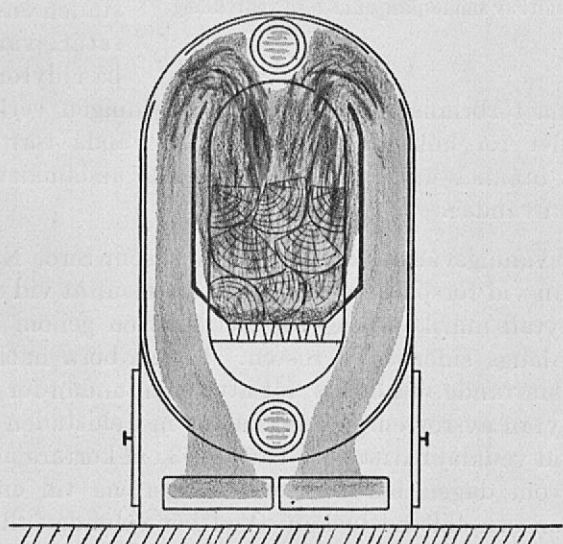

Fig. 2. Rätt placerad rostbetäckning vid vedeldning
(tvärsnitt).

sätt en gång dagligen, vid ökat värmebehov två gånger, t. ex. morgon och kväll, och slutligen övergår man till kontinuerlig eldning.

Om det även vid starkt drag vållar svårigheter att hålla temperaturen vid föreskrivet gradtal, är det skäl att taga en annan panna i bruk och elda de två pannor, som sålunda äro i bruk, med ett svagare drag.

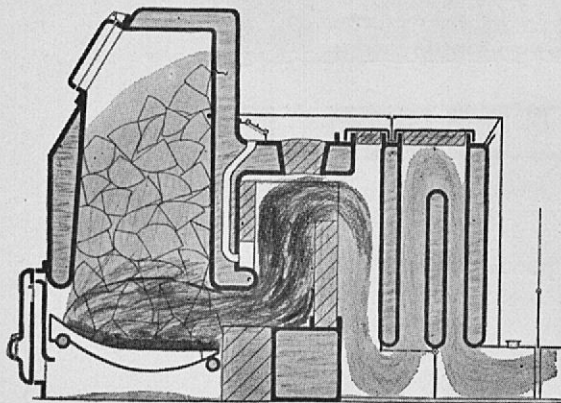

Fig. 3. Längdsnitt av smidesjärnpanna med vedfyllning.

6) Askan bör avlägsnas så ofta, att den ej stiger till rosten, och helst dagligen.

7) För underlåtande av sotningen rekommenderas eldning med koks i pannorna åtminstone en gång i veckan. Vid eldning med detta bränsle erhålles i eldstaden en hög temperatur, varigenom de på eldytorna samlade

föroreningarna förbrinna. Strax efter kokseldningen verkställes sotning. I stället för koks kan man även använda torr gran- eller tallved, som brännes under starkt drag. För ändamålet kan också maskintorv användas.

8) I s. k. väningsvärmeledningspannor såsom Siro, Narag-Classic m. fl. har man vid försök kommit till bättre resultat vid eldning med ved, då rostyten minskats ungefär med hälften genom att eldfasta tegel radats längs sidorna av rosten. Teglen böra hackas i sådan form, att en sluttande yta bildas, för att veden undan för undan skall lagra sig på ytan av rosten. Veden kastas in i eldstaden i längdriktningen, varvid vedklabbarna böra vara 2—3 cm kortare än eldstaden. Vid eldning om dagen bör rostbetäckningen nå till en höjd mitt emellan rosten och eldstadsluckan. Ved bör sålunda fyllas på i små mängder och med korta mellantider. För eldning till natten fylls eldstaden i sin helhet med ved och dragluckan öppnas. Storleken av

dragluckans springa regleras enligt värmebehovet, den är vanligen 1—5 mm. Rökspjället hålles helt och hållet öppet.

9) Uppvärmningen av kalla pannor bör ske försiktigt på sakta eld till dess vattnets temperatur i pannan stigit. Vid allt för snabb uppvärmning kunna i synnerhet gjutjärns pannor spricka eller erhålla läckor.

10) S. k. magasinsvärmepannor av smidesjärn eldas såväl med ved som med stenkol ungefär på samma sätt som kokseldningspannor, d. v. s. draget regleras medelst rökspjället allt efter värmebehovet i varje enskilt fall.

Eldning med koks.

Vid eldning av pannor med koks bör förutom de allmänna föreskrifterna om eldning uppmärksamhet fästas vid följande omständigheter.

1) Bränslet bör jämnt täcka rosten, så att på rosten icke finnas bara ställen, genom vilka kall luft kan strömma in i eldstaden. På rostens främre del bör bränsleskiktet vara litet tjockare än på dess bakre del, d. v. s. rostbetäckningen bör givas en lätt sluttning mot rostens bakre del.

2) Tjockleken av den s. k. verksamma fyrhöjden beror på styckenas storlek och storleken av pannans eldyta. Med pannans verksamma fyrhöjd avses avståndet mellan rosten och eldkanalernas mynning i eldstaden. Förhållandet mellan fyrhöjdens tjocklek och koksstyckenas storlek framgår av diagrammet, fig. 5.

Diagrammet visar, att en panna, vars eldyta är t. ex. 14.0 m^2 och verksamma fyrhöjd

50 cm, lämpligen fyller med koks av 90—100 mm styckestorlek. Skulle i det här anförda exemplet användas koks av en storlek mindre än 90—100 mm, t. ex. endast 40—50 mm, bör fyrhöjden minskas, i detta fall enligt diagrammet till 25—30 cm.

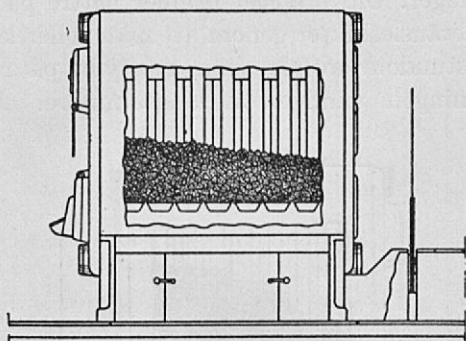

Fig. 4. Kokslagret rätt placerat i gjutjärnssektionspannor.

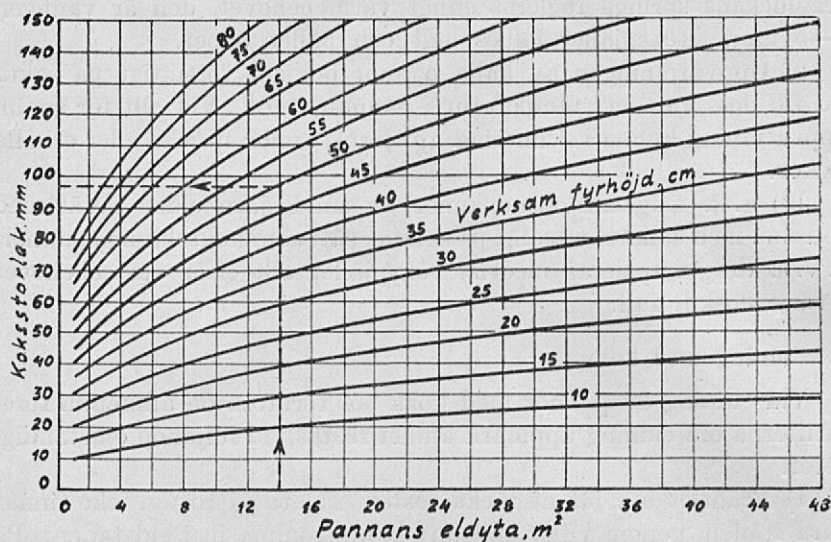

Fig. 5. Diagram utvisande koksens styckestorlek.

3) Påfyllning av bränsle bör ske ofta men endast i tunna lager. Om bränslet brinner bättre på främre delen av rosten, jämnas bränsleskiktet genom att man fyller koks endast på främre delen och stundom avstår från att fylla på rostens bakre del, där förbränningen vanligen är långsammare. Att röra om bränsleskiktet bör undvikas. Luckorna till eldstaden få icke hållas öppna onödigt länge.

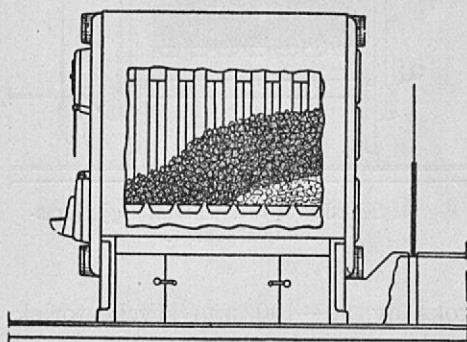

Fig. 6. Orätt placerad rostbetäckning vid kokseldning.

4) Draget bör regleras med rökspjället och icke med dragregulatoren. Spjällen böra i allmänhet hållas halvöppna och dragluckan öppen.

5) Före varje påfyllning bör aska och slagg, som samlats på rosten, avlägsnas. Då skenet av elden återkastats i askugnen, är det ett tecken på att rostytan är ren.

6) Om det även med litet drag utvecklar sig alltför mycket värme, är rosten alltför stor i förhållande till den värmemängd, som bör alstras. Rostytan kan man förminska genom att rada eldfasta tegelstenar på rostens bakre del. Om anläggningen har flera pannor, bör alltid endast så många pannor användas, att man kan alstra den nödiga värmemängden med måttligt drag utan att forcera förbränningen.

7) Eldytorna böra tillräckligt ofta sotas.

Eldning med torv.

1) Eldning med torv försiggår i huvudsak lika som eldning med ved.

2) Bräntorven bildar ofta rikligt med slagg. Avlägsnandet av densamma sker liksom vid eldning med koks.

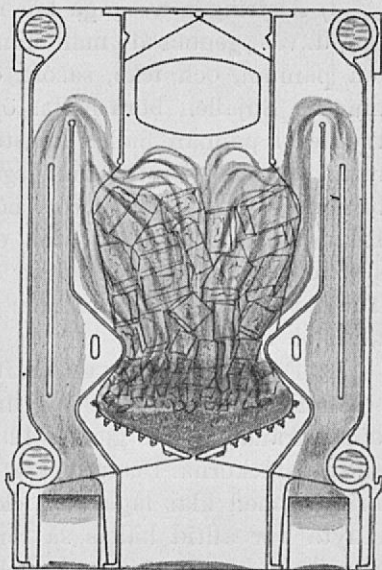

Fig. 7. Eldstad i gjutjärnspanna vid eldning med bräntorv.

Allmänna föreskrifter för eldning av högtrycksångpannor.

Eldning med ved.

1) Klabbarna böra kastas in i eldstaden i små mängder med sådana mellantider, att rosten icke blir bar. De klabbar, som brinna långsammare (våta eller stora klabbar), böra placeras nära eldstadens sidoväggar eller på rostens bakre del, där närheten av den glödande muren bidrager till att klabbarna lättare antändas och brinna.

2) Om rosten är så lång, att två klabbar rymmas i rad, placeras klabbarna på rostens bakre del och först därefter på den främre. Veden bör placeras så, att klabbarna ligga ordnade på rosten och icke huller om buller, samt även så, att rosten är täckt med ett jämnt bränsleskikt, som ej får vara så tjockt, att det når över eldstadsluckans övre kant.

3) Alstringen av ånga bör regleras medelst förbränningshastigheten, d. v. s. genom att man minskar och ökar draget med spjällen bakom pannan, och icke, såsom ofta göres, med hjälp av rostbetäckningen. Spjällen böra hållas öppna blott så mycket, att vid god eld trycket i pannan hålles konstant. Alltför starkt drag ökar endast luftöverskottet i förbränningsgaserna och förorsakar sålunda värmeförluster. Askugnsluckorna böra alltid hållas öppna. Om ångförbrukningen är mycket liten eller fullständigt upphört, böra både spjällen och askugnsluckorna strypas eller helt och hållet stängas. Till natten, eller då eldningen avbrytes, böra spjäll och luckor ovillkorligen stängas.

4) För att undvika en kraftig rökbildning bör till eldstaden föras sekundärluft efter varje påfyllning, antingen genom särskilda sekundärluftkanaler eller genom luckor eller, där sådana saknas, genom eldstadsluckorna. Dessa luckor böra stängas, så snart elden i eldstaden brinner med klar låga och icke utvecklar nämnvärd rök. Pannans eldyta bör alltid hållas så ren som möjligt från sot och flygaska. Sotningen bör företagas vid behov, men åtminstone en gång i veckan.

5) Man bör alltid se till att murverk och luckor äro täta.

Eldning med stenkol.

1) Kolen böra liksom veden kastas in i eldstaden i små mängder och med sådana mellantider, att elden ej hinner brinna alldeles ut och att på rosten ej uppstår bara fläckar. 8—12 cm är i allmänhet lämplig tjocklek för bränsleskiktet. Kolen, vilkas styckestorlek bör vara c:a 7—8 cm, kastas först på rostens bakre del och först därefter på den främre.

2) Om kolen klibba ihop sig och rostbetäckningen av den anledningen blir ojämn, bör bränsleskiktet jämnas med en passande järnstör. Att röra om kolen i otid bör dock undvikas. Man bör låta slaggen bildas så jämnt som möjligt.

3) Avlägsnandet av slagg sker bäst så att de på rosten befintliga brinnande ämnena flyttas till rostens ena sida, varefter slaggen lös-göres med en lämplig stör och sedan rakas ur eldstaden. Därefter kastas på den bara delen av rosten litet bränsle och från rostens andra del flyttas brinnande kol till tände samt slaggen avlägsnas från den andra delen. På den rena delen av rosten kastas kol och därefter

förfares såsom tidigare har sagts. Het slagg bör genast avlägsnas från pannrummet.

4) I övrigt böra samma föreskrifter följas som vid eldning med ved.

Föreskrifter för uppbevaringen av bränsle.

1) Veden bör så vitt möjligt lagras under tak, antingen i det fria eller i källare. Man bör även tillse, att i nämnda lager åstadkommes en så effektiv luftväxling som möjligt genom källarluckor och fönster.

2) Vid lagring i det fria bör veden staplas så att vedtraven ligger på ett underlag eller gallerverk av träklabbar 10—15 cm ovan marken. Vedtravens övre del bör skyddas för regnväder med ett tak, med papp eller med gammalt säckpapper. Mellan staplarna bör lämnas minst 15 cm mellanrum. Mellanrummen i vedtravar i det fria böra täckas med ett lager av klabbar eller förutnämnda betäckning, så att snön icke kan tränga in mellan staplarna. Vid användandet av lagret bör snölagret skyfflas bort. Då man använder vedstaplar utan tak, kan man lägga det våta ytlagret åt sidan på galler och använda det först då det torkat.

3) I pannrummen bör tillräckligt rum reserveras, så att åtminstone behovet för ett dygn kan staplas där. Meningen härmed är att torka ytfuktigheten och vintertid is och snö. Då uppnår man även den förmånen, att forslingen av ved till pannrummet ej behöver ske nattetid.

4) Koks bör genast efter det den hämtats till anläggningen lagras i källare, men om detta icke är möjligt, bör den vid lagring på gården ovillkorligen förses med tak eller annan betäckning, emedan den annars blir fuktig. Fuktig koks har ett mycket mindre förbränningsvärde än torr, emedan en del av bränslets värme går åt till vattnets avdunstning i eldstaden.

5) Brännrtorven är, allt efter sin beskaffenhet, i högre eller i lägre grad fuktabsorberande (hygroskopisk). Det är dock i varje fall skäl att lagra brännrtorv under tak eller i täckta stackar.

Distributionen av varmvatten.

I byggnader, vilka användas huvudsakligast för bostads-, affärs- och kontorsändamål, får varmt vatten distribueras endast med folkförsörjningsministeriets tillstånd. Angående varmvatten i sjukhus,

hotell, restauranger, badinrättningar eller annat företag bestämmer folkförsörjningsnämnden. Om hotell eller restaurang befinner sig i en bostadslokal och får sitt varmvatten från samma anläggning som badkar och tvättbäcken i gårdens olika lokaler, böra de sistnämndas rörledningar stängas eller på annat sätt avskiljas från vattenledningsnätet.

Uppvärmning av sådana badstugor, vilka icke höra till egentliga badinrättningar, är tillåten endast två gånger i månaden.

Pannvattnets temperatur.

Den första förutsättningen för sparsam eldning är regleringen av pannvattnets temperatur enligt den yttre temperaturen. Därför bör varje centralvärmeanläggning ha en utomhustermometer.

I det följande återges de för mera betydande bosättningscentra uträknade temperaturtabellerna, vilkas värden böra underskridas, där det är möjligt.

1) Björneborg, Borgå, Ekenäs, Hangö, Helsingfors, Kaskö, Kristinestad, Loimaa, Lojo, Mäntyluoto, Nystad, Nådendal, Raumo, Salo, Åbo och omgivningar.

Luftens temperatur C°	+ 10	+ 5	± 0	- 5	- 10	- 15	- 20	- 25
Vattnets temperatur i pannorna högst C°	39	48	56	64	71	78	84	90

2) Fredrikshamn, Gamlakarleby, Heinola, Hyvinge, Ikalis, Jakobstad, Kotka, Lahtis, Lovisa, Nykarleby, Tammerfors, Tavastehus, Wasa och omgivningar.

Luftens temperatur C°	+ 10	+ 5	± 0	- 5	- 10	- 15	- 20	- 25	- 30
Vattnets temperatur i pannorna högst C°	38	46	53	60	67	73	79	85	90

3) Brahestad, Idensaimi, Joensuu, Jyväskylä, Kajana, Kemi, Kexholm, Kuopio, Nurmes, Nyslott, Petsamo, Seinäjoki, Sordavala, St. Michel, Torneå, Uleåborg, Varkaus, Villmanstrand, Viborg och omgivningar.

Luftens temperatur C°	+ 10	+ 5	± 0	- 5	- 10	- 15	- 20	- 25	- 30	- 35
Vattnets temperatur i pannorna högst C°..	37	45	52	58	64	70	75	80	85	90

4) Rovaniemi med omgivningar.

Luftens temperatur C°	+ 10	+ 5	± 0	- 5	- 10	- 15	- 20	- 25	- 30	- 35	- 40
Vattnets temperatur i pannorna högst C°..	36	43	50	56	62	67	72	77	82	86	90

I varmvattenanläggningar med cirkulationspump bör pannvattnets temperatur hållas 1—5 ° lägre än ovannämnda värden. Då luftens temperatur är över ± 0 , bör eldas endast periodvis.

I lågtrycksångvärmeledning regleras rumstemperaturen genom reglering av eldningstiden. Såsom vägledning användes följande tabell.

Luftens temperatur C°	+ 10 + 6	+ 5 + 3	+ 2 ± 0	- 1 - 3	- 4 - 5	- 6 - 7	- 8 - 9
Eldningstimmarnas antal per dygn	2	3	3	4	5	6	7

- 10 - 12	- 13 - 15	- 16 - 19	- 20 - 23	- 24 - 28	- 29 - 34	- 35 - 40
9	11	13	15	17	19	21

Under eldningstiden bör fullt ångtryck hållas i ångpannorna.

Regler för kakelugnseldning och hållspiseldning.

Att grundligt förnya bristfälliga hållspisar och ugnar är under nuvarande förhållanden i allmänhet svårt, t. o. m. så gott som omöjligt. I varje fall bör man reparera små fel: spjällen böra funktionera, luckorna vara i skick och alla sprickor skola tilltäppas.

Veden kommer till följd av den försenade avverkningen att vara färskare än vanligt. Därför blir dess omsorgsfulla skötsel så mycket viktigare. Den bör uppläggas i torra, luftiga, väl skyddade lager. Följande dags vedbehov bör i god tid bäras in för att torka.

Vid eldningen kan man göra stora besparingar trots spisarnas bristfälligheter. Därför böra följande regler för eldningen noggrant iakttagas.

Regler för hällspiselldning.

1) Använd finhuggen, 20—25 cm lång, möjligast torr ved och försök tillika att få rostens längd förkortad bakåt till c:a 30 cm, i nödfall medelst lösa tegelstenar på det sätt som bilden här nedan anger. Likaså bör en alltför bred rost så vitt möjligt göras smalare — liten ved och liten rost betyda liten bränsleåtgång.

2) Håll inte fyr i spisen dagen lång, utan gör undan kokningen på bestämda tider och försök då utnyttja hela hällen samtidigt, genom omflyttning av kokkärlen från kokhål till kokhål allt efter behov.

3) Rengör kokkärlens bottenar från sot helst dagligen, men åtminstone ett par gånger i veckan. Om kokplatta användes, erfordras här för avsedda kokkärl med plansvarvade bottenar för att kokplattan skall medföra nytta.

4) Håll eldstads- och askugnsluckan stängda. Endast draghålen i askugnsluckan hållas öppna.

5) Reglera draget med spjället, så att elden precis motsvarar det verkliga behovet för tillfället. En fortlöpande häftig kokning är bara till skada; maten får mera arom och blir praktiskt taget lika fort färdig, om den kokar sakta. Håll alltid lock på kokkärlen.

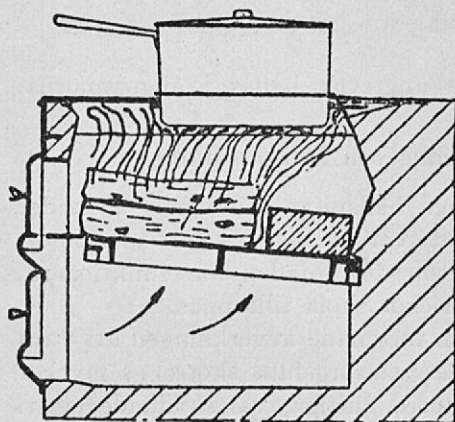

Fig. 8. Förkortning av spisens rostyta.

6) Se till att klabbarna hela tiden täcka rostén i hela dess bredd, men proppa likväl inte eldstaden full.

7) Lägg på mera ved i god tid och upphör med påspädningen så tidigt, att veden hinner brinna slut till dess maten är färdigkokt.

8) Håll eldstad, askugn och rökkanaler rena och ägna också i övrigt omsorg åt spisens skötsel och vedens torkning.

9) Lär att använda koklåda vid matlagningen. Den sparar både bränsle och arbete och gör maten smakligare.

10) Sträva till att få den gamla spisen moderniserad vid första lägliga tillfälle. En ändamålsenlig spis betalar sig snart, den spar både ved och besvär.

Kakelugnseldning.

1) Begränsa den genom ugnen passerande lurtmängden till det minsta möjliga och se till, att det för förbränningen oundgängligen nödvändiga luftdraget går igenom vedstapeln och inte förbi den. Detta är främsta budet för all eldning, de andra gå mestadels ut på att angiva, hur det skall fullgöras.

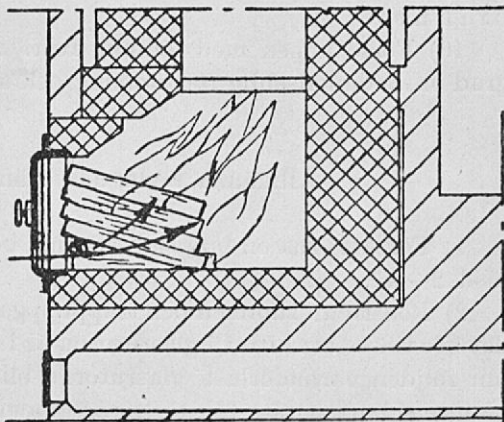

Fig. 9. Bästa placering av ved i kakelugnar.

2) Reg'era he'ra tiden draget mede'st nedre spjäl'et, medan det övre hå'l'es helt öppet. Led luften den rätta vägen genom att använda draghålen i de slutna ugnsluckorna och genom en lämplig stapling av veden.

3) Förbruka inte stora mängder ved på en gång med påspädning allt efter som klabbarna brinna ned, utan gör hellre upp två mindre brasor med 5—6 timmars mellantid, när så erfordras. Härigenom skonas hela ugnen.

4) Använd korta klabbar och lägg dem i ugnöppningen framstupa mot en klabb som underlag, uppburen av två längs eldstadens sidoväggar vågrätt lagda vedträn, såsom framgår av bilden.

5) Stäng ugnsluckorna, sedan veden väl fattat eld, lämna draghålen öppna och skjut till spjällen så mycket, att brasan brinner tyst, men likväl med klar låga.

6) Drag till spjällen gradvis allt efter som veden förkolnar, men giv noga akt på att intet os uppkommer, och glänta i sådant syfte på spjällen varje gång glöden omröres.

7) Rör om glöden genom att draga bränderna upp närmast draghålen, tillslut åter luckorna och justera spjällen.

8) Stäng luckorna, draghålen och spjällen helt och hållet, så snart bränderna förkolnat och icke ens blå lågor längre synas.

9) Glöm inte bort ugnen, medan brasan brinner.

10) Förse ugnen med lämplig rost. En sådan underlättar i hög grad en ändamålsenlig förbränning och sparar tillika tid och besvär.

Allmänna regler för bränslebesparing.

1) För att ernå en bränslebesparing bör rumstemperaturen sänkas med 2—3 °.

2) Fönstren i rummen och trappuppgångarna m. m. böra tätas, och det bör tillses att kittet i glasrutorna är i ordning (när kitt faller bort, blir följden värmeförlust, glasrutorna bli fuktiga och få isbeläggning på inre sidan). Otäta fönster förorsaka en sänkning av rumstemperaturen med 2—3 °.

3) Fönstren böra till natten täckas med mörkläggningsgardiner, som placeras så, att även innerfönstren under den ljusa tiden kunna hållas stängda.

4) Fönstren i trappor, på vindar och i källare böra vara stängda utom under vädring.

5) Vädring av rummen bör försiggå genom ett fönster, som går att öppna. Detta fönster bör för att förhindra drag förses med tätningsslistor. För luftväxling i rummen räcker i allmänhet 5 minuters korsdrag. När man vädrar genom att hålla fönstret i endast ett rum öppet, sker vädringen långsamt och avkyler onödigt rummets väggar och möbler.

6) Stäng de i väggarna befintliga utsugningsventilerna, t. ex. med klisterpapper. Endast köks-, badrums- och WC-ventilerna hållas i funktion.

7) Gör de i källarna löpande värmeledningarnas isoleringar effektivare genom att vira kring dem ett 5 cm. tjockt lager av tidningspapper, som fästes med snören eller klisterpapper.

Sålunda ledes värmen bättre till boningsrummen och de i källarna uppbevarande varorna förskämmas icke på grund av för hög värme.

8) Trappuppgångarnas, lagerrummens o. a. värmebatterier böra täckas med papp för att förhindra utstrålning av värme. Värmebatterierna böra således icke stängas eller ens strypas, då ett sådant förfarande kan åstadkomma att rören frysa. Rörledningarna kunna även, där det är tekniskt möjligt, helt och hållet tömmas på vatten.

9) En tjock pappskiva, som inpassats i nischen tätt bakom ett icke täckt värmebatteri, främjar ofta märkbart tillgodogörandet av eldningen.

10) Alla för skrotinsamlingens syfte odugliga papper och brännbara rester böra användas att elda med.

Genom att hindra slöseri med värme, kan man höja bostadsrummens temperatur.

Regler för eldning.

Till alla inrättningar bör anskaffas tillräckligt med anvisningar för ång-, varmvattens-, ugn- och hällspiseldning. Anvisningar fås bl. a. från Ekono, Föreningen för kraft- och bränsleekonomi. Södra Esplanadgatan 14.
